

Arrest

nr. 306 220 van 7 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. VUYLSTEKE
Nestor Debeckstraat 6
9660 BRAKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat Y. VUYLSTEKE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1999.

1.2. Verzoeker dient op 25 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 13 april 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 oktober 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Murusade. U bent geboren op (...) januari 1999 in Mogadishu, gelegen in de provincie Banaadir in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

U bent in februari 2017 religieus gehuwd met S.A.M.. Ondertussen hebben jullie twee jonge kinderen, F. en M.I.A. genaamd. U was sinds mei of juni 2017 als elektricien werkzaam bij het bedrijf Beco. U was er verantwoordelijk voor de wijk Wardighley, in de omgeving van het presidentieel paleis. In deze wijk woonden onder meer belangrijke overheidsfunctionarissen.

In de maand augustus van 2018 werd u door de terreurorganisatie Al-Shabaab opgebeld met de vraag om voor hen te werken. U nam het telefoontje echter niet serieus, waarna u ermee dreigde een klacht neer te leggen. Vervolgens heeft u de oproep beëindigd. De daaropvolgende dag werd u opnieuw opgebeld door Al-Shabaab. Zij wisten uw naam, alsook dat u voor het bedrijf Beco werkzaam was. De leden van de terreurorganisatie zeiden u nogmaals dat ze wilden dat u voor hen zou werken. Dit keer geloofde u wel dat het leden van Al-Shabaab waren die u opbelden. U vertelde echter niet te willen meewerken omdat u reeds voor Beco werkte, waarop AlShabaab bleef aandringen. U bleef zeggen dat u niet bereid was voor Al-Shabaab te werken. De leden van de terreurorganisatie hebben u vervolgens bedreigd, waarop u er op uw beurt nogmaals mee dreigde een klacht tegen hen neer te leggen. Vervolgens heeft u de telefoon afgelegd. Diezelfde dag heeft u dit aan uw grootmoeder verteld. Zij gaf u de raad om uw gsm uit te zetten en thuis te blijven.

Op een vrijdag in augustus 2018 verliet u echter het huis zonder het medeweten van uw grootmoeder. U wenste namelijk deel te nemen aan het vrijdaggebed in de moskee. Wanneer u de moskee verliet, werd u neergeschoten en achtergelaten. U werd vervolgens in het ziekenhuis opgenomen. Tijdens uw verblijf in het ziekenhuis werd uw zus door leden van Al-Shabaab gecontacteerd. De terreurorganisatie wist namelijk dat u nog leefde. Na uw verblijf van drie tot vier maanden in het ziekenhuis, besloot u Somalië te verlaten.

U vertrok in mei 2019 per vliegtuig naar Turkije. In november 2019 reisde u vanuit Turkije naar Griekenland, waar u op 10 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Een jaar en acht maanden later vertrok u vanuit Griekenland per vliegtuig naar België, waardoor uw asielprocedure in Griekenland werd beëindigd. U kwam op 24 augustus 2021 aan in België, alwaar u op 25 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: meerdere medische documenten aangaande uw medische problemen, drie foto's van uw verwondingen, een doktersattest van dokter D. M., een medisch verslag van CONSTATS asbl, een medisch voorschrift van dokter H., een medisch voorschrift van dokter B., een foto van uw badge en twee foto's van uw werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) werd opgetekend dat u gehoorproblemen heeft ten gevolge van een incident toen u jong was. Bij de DVZ diende de tolk namelijk luider te praten, omdat u op sommige vragen een ander antwoord gaf omwille van het gegeven dat u de vragen niet goed begreep (Document beoordeling bijzondere procedurele noden, dd. 01.12.2021). Daarnaast liet u bij de DVZ eveneens optekenen last te ondervinden van rug-, buik-, heup- en armproblemen (vragenlijst DVZ, punt 28). Bij het CGVS legt u verschillende medische documenten neer die het bestaan van bovenstaande medische problemen staven, alsook een medisch verslag van CONSTATS asbl van 18 september 2022 door dokter W. waarin onder meer gewag wordt gemaakt van psychologische problemen ten gevolge van de door u beweerde gebeurtenissen die aan de basis liggen voor uw vertrek uit Somalië. Uit dit laatste blijkt dat u symptomen vertoont als slaapproblemen, isolatie, geheugen- en concentratieproblemen, herbeleving van de traumatische gebeurtenissen, angstgevoelens en depressieve gevoelens. Het medisch verslag van CONSTATS asbl stelt dat deze symptomen verenigbaar zijn met de aanwezigheid van posttraumatisch stresssyndroom. Daarnaast legt u een doktersattest neer van dokter D. M. van 3 maart 2022. De dokter stelt hierin dat u verklaart slaapproblemen te ondervinden. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gevraagd of u vaak naar de psycholoog ging, antwoordt u ongeveer vier of vijf keer te zijn geweest. Verder verklaart u gestopt te zijn, omdat deze sessies u deden denken aan uw problemen. Ook zegt u dat de psycholoog u het advies gaf om te sporten en om samen met mensen activiteiten te doen (CGVS, p. 7).

Er kan hieruit echter niet worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er werd voorafgaand aan het onderhoud gevraagd of u in staat was om het onderhoud te laten doorgaan, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 7). Verder

werd er bij aanvang van het onderhoud aangegeven dat wanneer er enig probleem zou opduiken, u dit gerust mag signaleren waarna een pauze zou worden ingelast (CGVS, p. 8). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw verklaringen over uw gedwongen samenwerking met Al-Shabaab niet aannemelijk zijn. Eerst en vooral liggen deze niet in de lijn van de objectieve informatie die daarover te vinden is. Zo is het in de eerste plaats weinig waarschijnlijk dat Al-Shabaab u gedwongen zou rekruteren. Uit de informatie over rekrutering door Al-Shabaab blijkt dat gedwongen rekrutering veeleer uitzonderlijk voorkomt. Gedwongen rekrutering gebeurt voornamelijk in gebieden die door Al-Shabaab worden gecontroleerd. Wanneer er sprake is van rekrutering, dan gebeurt dit in de praktijk veel vaker door sociale druk van de familie en de clan, door propaganda of indoctrinatie op school en in de moskee of door financiële incentives (zie informatie in het administratieve dossier). In sommige gevallen zal Al-Shabaab een voorstel tot samenwerking formuleren (waarbij geld beloofd wordt) maar waarin ook een dreiging vervat zit. Aangezien de zware straffen van Al-Shabaab angst inboezemen bij de bevolking, zal de geviseerde rekrut vaak doen wat Al-Shabaab van hem verlangt (zie administratief dossier) Uw rekrutering gebeurde op een atypische manier. U verklaart namelijk door de leden van Al-Shabaab opgebeld te zijn geweest met de boodschap dat zij wilden dat u voor hen zou werken, zonder meer. U heeft echter weinig aandacht aan dit telefoontje besteed, aangezien u dacht dat dit een grapje betrof (CGVS, p. 16). Vervolgens werd u door Al-Shabaab een tweede keer gecontacteerd waarbij ze u lieten weten wie u was, waar u werkte en dat ze met u wilden samenwerken. U weigerde meteen met hen samen te werken, waarop zij u op hun beurt hebben bedreigd (CGVS, p. 16 en 18). Vervolgens werd u enige tijd later door Al-Shabaab neergeschoten (CGVS, p. 16). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat de terreurorganisatie Al-Shabaab u trachtte te overtuigen aan de hand van financiële middelen, indoctrinatie, propaganda of sociale druk. Ook bevatte hun voorstel tot samenwerking geen dreiging, maar uitten ze de dreiging pas wanneer u hun voorstel afsloeg. Nadat u weigerde met Al-Shabaab samen te werken, werd er ook niet getracht om u via voornoemde manieren alsnog te overtuigen. U werd enkel bedreigd en nadien neergeschoten. Hierdoor verloor Al-Shabaab mogelijks een waardevol rekrut. Als Al-Shabaab u daadwerkelijk wilde rekruteren zou verwacht worden dat ze u op een zodanige manier benaderden dat u uiteindelijk niet anders kon dan samenwerken met hen. De door u beweerde rekrutering van Al-Shabaab is weinig aannemelijk en valt moeilijk te rijmen de objectieve informatie die daaromtrent te vinden is. Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de opeenvolging van de telefoongesprekken weinig consistent blijken. U legt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en het CGVS namelijk afwijkende verklaringen af aangaande het moment van het tweede telefoontje van de terreurorganisatie Al-Shabaab. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat u twee dagen na het eerste telefoontje van de leden van Al-Shabaab opnieuw werd opgebeld door de terreurorganisatie (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5), beweert u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u al één dag na het eerste telefoontje van Al-Shabaab opnieuw werd opgebeld door de leden van de terreurorganisatie (CGVS, p. 16 en 21). U geconfronteerd met uw eerdere verklaring, stelt u eenvoudigweg dat het mogelijk is dat het een dag later was (CGVS, p. 21). Uw inconsistente verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Uw verklaringen met betrekking tot uw reactie op de eerste oproep en de door u genomen voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen zijn noch aannemelijk noch consistent. Er zijn immers een aantal verschillen op te merken tussen uw spontane relaas en uw verklaring achteraf tijdens het persoonlijk onderhoud. Ten eerste zegt u tijdens het vrij relaas dat u de eerste oproep niet serieus heeft genomen omdat u dacht dat het jongens van de wijk waren die een grap met u wilden uithalen (CGVS, p. 16). Gevraagd hoe het komt dat u ervan overtuigd was dat dit geen leden van Al-Shabaab waren, verklaart u die dag veel werk te hebben gehad en dat u gewoon verder deed met uw werk. Ook zegt u niet veel aandacht aan de oproep te hebben besteed (CGVS, p. 18). Gezien de zware straffen van Al-Shabaab angst inboezemen bij de bevolking (zie administratief dossier) lijkt het dan ook weinig aannemelijk dat u de eerste oproep van de leden van Al-Shabaab probleemloos naast zich neer zou leggen. Wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud specifiek wordt gevraagd of u na het eerste telefoongesprek veiligheidsmaatregelen heeft genomen, stelt u nogmaals veel werk te hebben gehad die dag en er dus geen aandacht aan te hebben besteed. U werpt plots wel op dat u een beetje schrik had, omdat er toen veel mensen werden gedood. U gevraagd of u het dan toch niet serieus heeft genomen, verklaart u vaagweg een beetje geschrokken te zijn, maar u toentertijd niet had gedacht dat dit met u zou kunnen gebeuren. Nogmaals gevraagd of u voorzorgsmaatregelen heeft genomen na de eerste oproep, antwoordt u weerom vaagweg wel stappen te hebben ondernomen. Vervolgens vraagt

u of de protection officer bedoelt nadat u gewond bent geraakt of vlak voor u het land verliet. Gezegd dat de protection officer na de eerste oproep bedoelt, antwoordt u wederom vaagweg dat u schrik heeft gehad en hebt getwijfeld. Vervolgens zegt u dat u uw taken diende af te werken en heeft verder gewerkt. Daaropvolgend zegt u de dag erna opnieuw opgebeld te zijn geweest en u toen wel schrik kreeg. Daarom heeft u na het tweede telefoongesprek met uw grootmoeder gesproken. Gevraagd of u voorzorgsmaatregelen heeft genomen tussen het eerste telefoongesprek en de daaropvolgende dag, antwoordt u weerom dat u voorzorgsmaatregelen heeft genomen, zonder enige voorzorgsmaatregel spontaan op te werpen. Wanneer de protection officer een zesde maal peilt naar deze voorzorgsmaatregelen, zegt u plots dat u niet buiten ging wandelen en u ook niet naar plaatsen ging om plezier te maken. Verder zegt u niet te kunnen inschatten wanneer u zou worden aangevallen (CGVS, p. 20). Deze verklaring is enigszins opmerkelijk omdat u tijdens het spontane asielrelaas en in uw antwoorden op de vragen achteraf telkens beweert te hebben gedacht dat de eerste oproep van een grapjas afkomstig was en u deze niet serieus heeft genomen. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent weinig consistent blijken. Waar u aanvankelijk verklaart geen aandacht te hebben besteed aan de eerste oproep, stelt u later een beetje schrik te hebben gehad om enkele vragen later uiteindelijk te beweren dat u niet meer naar buiten bent geweest.

Ook wanneer de protection officer polst naar uw verblijf na het eerste telefoongesprek, blijkt u niet in staat consistente verklaringen af te leggen. Gevraagd waar u op dat moment heeft geslapen, zegt u aanvankelijk nog in uw huis te hebben geslapen. Gevraagd wie daar sliep, zegt u dat uw vrouw daar sliep. Verder zegt u dat er in het huis tegenover uw huis twee militairen woonden en dit een geruststelling was. Gevraagd wie er nog aanwezig was in uw huis uitgezonderd uw vrouw, past u plots uw verklaringen aan en stelt dat u op die nacht niet bij uw vrouw in uw huis heeft geslapen, maar u bij uw grootmoeder heeft overnacht. U zegt dat het huis waar u met uw vrouw woonde op een donkere plek was gelegen en dit niet veilig was. Gezegd dat u daarnet zei dat u bij uw vrouw heeft geslapen, zegt u niet bij uw vrouw te hebben geslapen om vervolgens aan de protection officer te vragen of het om uw vrouw gaat (CGVS, p. 20). Gevraagd sinds wanneer u niet meer bij uw vrouw heeft geslapen, zegt u de nacht na het eerste telefoontje niet bij uw vrouw te hebben geslapen. Vervolgens zegt u vaagweg dat u niet meer bij haar hebt geslapen sinds u gewond bent geraakt (CGVS, p. 20-21). Wanneer de protection officer u vraagt naar de door u genomen veiligheidsmaatregelen na de tweede oproep, stelt u plots dat de twee militairen tegenover het huis van uw grootmoeder woonden en niet tegenover uw huis (CGVS, p. 22). Deze verklaring is strijdig met uw eerdere verklaringen waarbij u namelijk beweerde pas na het tweede telefoongesprek uw grootmoeder te hebben gecontacteerd (CGVS, p. 16, 18 en 20). Uw verklaringen over de door u genomen voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen na het eerste telefoongesprek zijn weinig eensluidend. Uw ontwijkende verklaringen wijzen erop dat u geen zicht kan geven op het concrete verloop van de feiten, wat de geloofwaardigheid van uw beweringen dan ook in ernstige mate ondergraaft.

Ook komen uw verklaringen over uw reactie op de tweede oproep van de leden van Al-Shabaab bedenkelijk over. U beweert namelijk dat wanneer de leden van Al-Shabaab u een tweede keer contacteerden, u voet bij stuk bleef houden en weigerde samen te werken met de terreurorganisatie (CGVS, p. 16). Gevraagd of het gevaarlijk was om een opdracht van Al-Shabaab te weigeren, antwoordt u bevestigend. U zegt echter dat het gevaarlijker zou zijn om onschuldige mensen te doden (CGVS, p. 21-22). Gevraagd waarom u besloot te weigeren, verklaart u toentertijd een goede job te hebben gehad. Verder stelt u dat het niet goed is om onschuldige mensen te doden. Ook verklaart u het vertrouwen en imago van het bedrijf niet te willen beschadigen hebben (CGVS, p. 22). Uw verklaring kan allerminst overtuigen aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat de zware straffen van Al-Shabaab grote angst inboezemen bij de bevolking (zie administratief dossier). Bovendien geeft u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook aan dat Al-Shabaab mensen op publieke plaatsen heeft gedood, waarmee u te kennen geeft op de hoogte te zijn van de risico's die verbonden zijn aan het provoceren van Al-Shabaab (CGVS, p. 24). Uw gedrag is dan ook eenvoudigweg bijzonder frappant te noemen. Nadat u bleef weigeren, werd u vervolgens bedreigd door de leden van de terreurorganisatie. U reageerde hierop door zelf te dreigen een klacht in te dienen tegen de leden van Al-Shabaab (CGVS, p. 16 en 18). Dit is een opmerkelijk gegeven, aangezien u later tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud verklaart dat mensen die een klacht indienen, door de terreurorganisatie Al-Shabaab worden vermoord (CGVS, p. 19). U later tijdens het onderhoud erop gewezen dat u geen klacht kon indienen omdat u dan zou sterven, beweert u niet van plan te zijn geweest om een klacht tegen hen in te dienen. U wilde hen gewoon schrik aanjagen (CGVS, p. 21). Men zou van iemand die door de terreurorganisatie Al-Shabaab wordt gecontacteerd verwachten een terughoudende houding aan te nemen. Er zou zelfs kunnen worden verwacht dat u instemde met hun voorstel, al was het maar om uzelf te beschermen totdat u een manier vond om uit de greep van Al-Shabaab te blijven. Dat u naast het weigeren van het voorstel van Al-Shabaab er bovendien tot tweemaal toe mee dreigde een klacht tegen hen in te dienen, en zodus allesbehalve een poging ondernam tot deescalatie, is dan ook weinig ernstig. Uw verklaringen met betrekking tot uw reactie op de tweede oproep doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

De door u genomen voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen na dit tweede telefoongesprek doen verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U stelt namelijk een week te hebben verbleven bij uw grootmoeder. U heeft het huis in die periode niet verlaten en leefde er zonder telefoon. Op een vrijdag besloot u echter het huis te verlaten om het vrijdaggebed mee te volgen in de nabijgelegen moskee. Na afloop van het vrijdaggebed werd u door leden van Al-Shabaab neergeschoten (CGVS, p. 16). Gevraagd waarom u het risico nam om op vrijdag wel het huis te verlaten, verklaart u het idee te hebben gehad om even te bidden en terug te komen, omdat u al lang thuis zat (CGVS, p. 22). Gezien u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS meermaals aangeeft op de hoogte te zijn van de dreiging die van de terreurorganisatie Al-Shabaab uitgaat, is het opmerkelijk dat u al na een week beslist om het huis te verlaten. Zo verklaart u dat Al-Shabaab ondanks de aanwezigheid van militairen in staat is om mensen op klaarlichte dag te doden. Ook zegt u dat Al-Shabaab vaak mensen heeft gedood nabij de moskee (CGVS, p. 24). Uw gedrag getuigt echter van een grote mate van achteloosheid die moeilijk te rijmen valt met de door u voorgehouden vrees voor Al-Shabaab. Deze bevinding ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij de door u beweerde werkwijze van de terreurorganisatie Al-Shabaab na het schietincident. Toen u in het ziekenhuis verbleef, werd uw zus door de leden van Al-Shabaab gecontacteerd (CGVS, p. 24). De leden van de terreurorganisatie wisten dat u nog steeds leefde en hadden het vermoeden dat u hen had herkend (CGVS, p. 17). Gelet op uw verblijf van drie tot vier maanden in het ziekenhuis te Mogadishu, is het dan ook bijzonder merkwaardig dat Al-Shabaab geen enkele poging heeft ondernomen om u het zwijgen op te leggen. Zeker gezien de terreurorganisatie wist dat u nog leefde en vreesde dat u hen had herkend (CGVS, p. 17). De modus operandi van Al-Shabaab is dermate onwaarschijnlijk dat het ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie evenmin ombuigen. De medische documenten van verschillende Belgische ziekenhuizen en chirurgische klinieken aangaande de diagnose en behandeling van verschillende medische aandoeningen bevestigen uw verklaringen aangaande uw gehoor-, buik- en armproblemen. Deze documenten geven echter geen uitsluitel over de ware oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u bepaalde klachten opliep. In deze medische documenten wordt verwezen naar onder andere het schietincident dat u aanhaalde als oorzaak van uw medische problemen. Een arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaald ziektebeeld of letsel is ontstaan. Het doktersattest van dokter D. M. van 3 maart 2022 betreffende opgelopen letsels geeft evenmin uitsluitel over de ware oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze letsels opliep. Het attest somt hoofdzakelijk op dat u meerdere littekens hebt. Ook het medisch verslag van CONSTATS asbl van 18 september 2022 door dokter W. waarin wordt geattesteerd dat meerdere van uw lichamelijke letsels compatibel tot zeer compatibel zijn met de door u beweerde vervolging vanwege Al-Shabaab, kan geenszins volledig uitsluitel geven over de ware oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u dit letsel opliep. Ondanks het gegeven dat uw verwondingen compatibel zijn met verwondingen ten gevolge van geweerschoten, geeft dit attest geen zicht op de situatie waarin u deze verwondingen hebt opgelopen. Ditzelfde geldt eveneens voor de door u neergelegde foto's van uw verwondingen. De medische documenten en bijhorende foto's volstaan op zich dan ook niet om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Ook de door u neergelegde medische voorschriften van dokter B. (dd. 17.06.2022) en dokter H. (dd. 28.09.2022) kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Daarnaast wordt zowel in het doktersattest van dokter D.M. als in het medisch verslag van CONSTATS asbl gewag gemaakt van psychologische problemen. Terwijl in het doktersattest enkel wordt vermeld dat u slaapproblemen ervaart, worden er in het medisch verslag van CONSTATS asbl meerdere psychologische klachten opgesomd (cf. supra). Het medisch verslag van CONSTATS asbl stelt dat deze symptomen verenigbaar zijn met de aanwezigheid van posttraumatisch stresssyndroom. Nergens wordt echter uitgelegd hoe de complexe diagnose van PTSS werd vastgesteld. Verder dient te worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin u psychische problemen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een attest aangaande psychische problemen opgesteld door een arts die bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk is van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Wat betreft de foto van uw badge en de twee foto's van uw werk ter staving van uw job bij Beco, merkt het CGVS op dat uw verklaringen aangaande uw werkzaamheden als elektricien niet in twijfel worden getrokken. Deze foto's staven de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en daaruitvolgende vrees voor vervolging bij terugkeer echter niet.

Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw medische en/of psychologische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 10 oktober 2023 (update)**, https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral

plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapende conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in maart 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. Eind maart 2023 kondigde president Hassan Sheikh Mohamud de tweede fase van het militaire offensief tegen al-Shabaab aan. Deze tweede antiterreuroperatie zou zich richten op de zuidelijke deelstaten South West en Jubbaland maar in juni 2023 lijkt deze nog niet opgestart. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louterre aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering.

Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu van januari tot en met juni 2023, toont dat er vooral schietincidenten (63 %) plaatsvinden, soms in combinatie met ander gewapend geweld. Het gaat om gerichte moordaanslagen met een vuurwapen op een individu, vuurgevechten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten na hit-and-run- of granaataanvallen van de terreurgroep en om schietincidenten tussen de veiligheidsdiensten onderling. Bij 24 % van het genoteerd geweld gaat het om granaataanvallen al dan niet gevolgd door een vuurgevecht. Aanslagen met geïmproviseerde explosieven komen in 19 % van de geregistreerde incidenten voor. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Vanaf april 2023 noteert ACLED een dalende trend in het aantal veiligheidsincidenten. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer binnenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren en controleposten. In de eerste helft van 2023 pleegt al-Shabaab gerichte moordaanslagen tegen burgers, waaronder clanoudsten en politici, die betrokken zijn bij het militair offensief in de regio's Hiiraan, Middle Shabelle en Galgaduud, vermoedelijk als represaille. De groepering voert ook gerichte aanslagen uit tegen drugsdealers en bendeleden, vermoedelijk om de sympathie van de inwoners van de hoofdstad te winnen. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt toe in de hoofdstad.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Benadir in december 2022 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn

niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust gevisieerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). Van de in totaal 290 geregistreerde incidenten tussen januari en juni 2023, categoriseert ACLED 92 incidenten (32 %) in de cluster civilian targeting, waarbij 84 burgerdoden worden geteld. ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 70 burgerdoden voor 62 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend, voornamelijk opgeëist of vermoedelijk uitgevoerd door al-Shabaab. Het leger, politie en onbekende gewapende groepen zijn verantwoordelijk voor de overige incidenten. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 53 doden voor 82 incidenten. Al-Shabaab is betrokken bij de meerderheid van dit type incidenten (93 %) waarbij soldaten, politieagenten, ambtenaren, bodyguards en burgers om het leven komen. ACLED registreert ten slotte 146 incidenten als battles. Hierbij worden 137 dodelijke slachtoffers genoteerd.

Het hoogste aantal slachtoffers per incident registreert ACLED bij de bestorming door al-Shabaab van de kantoren van de Benadir Regional Administration in januari 2023 (14 doden) en bij de aanslag in februari 2023 op een residentie waar leden van de Hawadle-clanmilitie die meevechten in het militaire offensief tegen AS, revalideerden (15 doden). Het hoogste aantal burgerdoden tijdens één incident registreert ACLED op 28 februari 2023 wanneer al-Shabaab in het district Yaaqshiid jacht maakt op (vermoedelijke) drugdealers en bendeleden. Zeven burgers komen om het leven.

In de eerste helft van 2023 registreert het UNHCR Protection and Return Monitoring Network (PRMN) 200 ontheemden die vanuit Benadir naar de regio Nugaal en de regio Bari trokken. Ongeveer 2.000 ontheemden zochten binnen de regio Benadir zelf een ander onderkomen. UNHCR registreert daarnaast in de hoofdstad 115.930 nieuwe IDP's voor de periode januari – juni 2023. De droogte is de hoofdrede om naar de stad te vluchten, gevolgd door de veiligheidssituatie.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn eerste middel:

“Artikel 1 van het Verdrag van Geneve definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

- Zich buiten het land van herkomst bevinden*
- Een gegronde vrees voor vervolging hebben*
- Omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging*
- De bescherming van het land van herkomst niet kunnen of willen inroepen*

Verweerder besluit ten onrechte dat verzoeker niet aan deze definitie zou voldoen en weigert de vluchtelingenstatus toe te kennen.

2. De asielzoeker draagt in principe de bewijslast van zijn gegronde vrees of reëel risico op ernstige schade. Wanneer het relaas in zijn geheel geloofwaardig is, dit wil zeggen coherent, waarschijnlijk en niet in strijd met algemene bekende feiten, krijgt de asielzoeker het voordeel van de twijfel (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.686)

Dit voordeel van de twijfel werd ook verankerd in de Vreemdelingenwet, in artikel 48/6 lid 2 van de Vreemdelingenwet.

[...]

Om de geloofwaardigheid te beoordelen dient rekening gehouden te worden met de opleiding, het intellectuele vermogen of de leeftijd van de asielzoeker (RvV 26 juni 2008, nr. 13.157). Voor asielzoekers die behoren tot een kwetsbare groep (psychologische problematiek, minderjarigen, ...) wordt doorgaans een lichtere bewijslast gehanteerd of een verruimde toepassing gemaakt van het voordeel van de twijfel (RvV 17 februari 2012 nr. 75.418; RvV 19 april 2012, nr. 79.669)

2. In casu dient vastgesteld dat het asielrelaas van verzoeker ten eerste als geloofwaardig dient aangenomen te worden.

3. Het CGVS heeft zich beperkt tot de bewering dat uit de door verzoeker ingediende asielaanvraag geen gegronde vrees zou blijken. Verweerder haalt in de bestreden beslissing aan dat verzoeker er niet in slaagt om aannemelijk te maken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht wegens gegronde vrees voor vervolging.

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad. (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, O.c., 21-22)

4. Verweerder is van oordeel dat er geen geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas om volgende redenen:

1. [...]

Wat de algemene wijze van de taliban en zijn rekrutering is, is moeilijk te bepalen.

Verzoeker heeft waarheidsgetrouw en eerlijk zijn persoonlijk verhaal verteld wat hem specifiek is overkomen.

2. [...]

Verzoeker beweerde tijdens het verhoor dat het mogelijk was dat het 1 dag later was dan vooreerst gesteld.

Verzoeker blijft erbij dat hij ter goeder trouw het verhaal van hem en zijn vader heeft uitgelegd. Foute kringredeneringen van verweerder waarvan de uitkomst altijd hetzelfde is, met name alsof het één of ander niet aannemelijk zou zijn, zijn ten eerste uit den boze en alleszins zijn dus geen enkele afdoende reden om de verklaringen van verzoeker af te wijzen als ongeloofwaardig of niet coherent.

Wat ook belangrijk is om te benadrukken is dat verweerder verzoeker op geen enkele tegenstrijdigheid heeft kunnen betrappen, enkele een gebrek aan kennis. Verzoeker heeft op een zeer consequente en duidelijke wijze gepraat over zijn problemen met Al Shabaab. Dit kan alleen maar bijdragen aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Dat ten onrecht in de beslissing betreffende de asielaanvraag van verzoeker is geargumenteed alsof er geen geloof kan gehecht worden aan en voor het overige er eigenlijk geen onderzoek is gebeurd.

Verzoeker dient dan ook het voordeel van de twijfel te genieten nu hij

- Een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven*
- Alle relevante elementen waarover hij beschikt, heeft voorgelegd, en een bevredigende verklaring heeft gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- Zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn, en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag*

- *Hij zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig moeilijk heeft ingediend*
- *Vast staat dat het relaas van verzoeker minstens in grote lijnen als geloofwaardig dient beschouwd te worden.*

In hoofddorde past het dan ook de beslissing van verweerder te vernietigen en verzoeker de status van vluchteling toe te kennen. Dit middel is gegrond."

Verzoeker voert in een tweede middel een schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn tweede middel:

"1. Artikel 48/4 Vreemdelingenwet stelt: [...]

Overeenkomstig artikel 48/5, § 2 Vw. Moet bescherming in de zin van artikel 48/4 Vw. Doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze bescherming in het algemeen geboden wanneer er redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft.

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden.

2. Verweerder concludeert onterecht dat verzoeker geen subsidiaire bescherming kan krijgen.

Ondergeschikt past het dan ook verzoeker minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3. Aanvullende nota

De commissaris-generaal heeft op 21 maart 2024, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- *UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022*
- *EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023*
- *EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023*
- *EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023*
- *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)*
- *COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023.*

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan*

worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) werd opgetekend dat u gehoorproblemen heeft ten gevolge van een incident toen u jong was. Bij de DVZ diende de tolk namelijk luider te praten, omdat u op sommige vragen een ander antwoord gaf omwille van het gegeven dat u de vragen niet goed begreep (Document beoordeling bijzondere procedurele noden, dd. 01.12.2021). Daarnaast liet u bij de DVZ eveneens optekenen last te ondervinden van rug-, buik-, heup- en armproblemen (vragenlijst DVZ, punt 28). Bij het CGVS legt u verschillende medische documenten neer die het bestaan van bovenstaande medische problemen staven, alsook een medisch verslag van CONSTATS asbl van 18 september 2022 door dokter W. waarin onder meer gewag wordt gemaakt van psychologische problemen ten gevolge van de door u beweerde gebeurtenissen die aan de basis liggen voor uw vertrek uit Somalië. Uit dit laatste blijkt dat u symptomen vertoont als slaapproblemen, isolatie, geheugen- en concentratieproblemen, herbeleving van de traumatische gebeurtenissen, angstgevoelens en depressieve gevoelens. Het medisch verslag van CONSTATS asbl stelt dat deze symptomen verenigbaar zijn met de aanwezigheid van posttraumatisch stresssyndroom. Daarnaast legt u een doktersattest neer van dokter D. M. van 3 maart 2022. De dokter stelt hierin dat u verklaart slaapproblemen te ondervinden. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gevraagd of u vaak naar de psycholoog ging, antwoordt u ongeveer vier of vijf keer te zijn geweest. Verder verklaart u gestopt te zijn, omdat deze sessies u deden denken aan uw problemen. Ook zegt u dat de psycholoog u het advies gaf om te sporten en om samen met mensen activiteiten te doen (CGVS, p. 7). Er kan hieruit echter niet worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er werd voorafgaand aan het onderhoud gevraagd of u in staat was om het onderhoud te laten doorgaan, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 7). Verder werd er bij aanvang van het onderhoud aangegeven dat wanneer er enig probleem zou opduiken, u dit gerust mag signaleren waarna een pauze zou worden ingelast (CGVS, p. 8). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen." Verzoeker laat deze beoordeling onbesproken en brengt geen elementen aan, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat hij *in casu* niet in staat was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure op internationale bescherming.

5. Beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door Al-Shabaab, naar aanleiding van een poging tot gedwongen rekrutering. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming medische attesten neergelegd. Zoals ook in de bestreden beslissing wordt aangegeven, blijkt uit deze medische attesten dat verzoeker fysieke problemen heeft – met name gehoor-, buik- en armproblemen – evenals psychologische problemen.

5.1.3. In deze benadrukt de Raad dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de (mentale) gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar (geestelijke) gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen (psychische) aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. *In casu* stipt de Raad aan dat de attesten weliswaar aangeven dat de lichamelijke letsels compatibel tot zeer compatibel zijn met de beweerde vervolging van wege Al-Shabaab, echter dient te worden vastgesteld dat uit de voorgelegde attesten niet zomaar kan worden afgeleid dat de schotwonden daadwerkelijk zijn opgelopen in de door verzoeker geschetste omstandigheden. Ook uit de neergelegde attestatie van de psychologische problematiek, kan niet zomaar worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten, nu blijkt dat de behandelende arts zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van verzoeker.

5.1.4. Gelet op wat voorafgaat, meent de Raad dat aan de neergelegde medische stukken slechts een beperkte bewijskracht kan worden gegeven, voor wat betreft de oorzaak en precieze omstandigheden van de medische problematiek, en dat deze stukken steeds moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen.

5.1.5. Dat verzoeker aan medische problemen lijdt, littekens heeft en psychologisch kwetsbaar is, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geven de attesten geen uitsluitel over de specifieke oorzaak of context van verzoekers problemen. Uit de attesten kan als dusdanig geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers problemen en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor zijn problemen.

5.1.6. Evenmin kan uit de bijgebrachte attesten worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn medische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt ook niet dat verzoeker niet in staat was zijn verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoeker kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

5.1.7. Wat betreft de foto's van zijn tewerkstelling bij Beco, sluit de Raad zich aan bij de beoordeling van de commissaris-generaal dat verzoekers tewerkstelling aldaar als dusdanig niet wordt betwist. De enkele omstandigheid dat hij als elektricien werkzaam was in een wijk waar veel belangrijke overheidsfunctionarissen werkte, volstaat echter niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

5.1.8. Hoewel verzoeker zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorliggende stukken omwille van de inhoud en/of relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Evenmin volstaan de neergelegde stukken als afdoende verantwoording voor de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige verklaringen. Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maakt deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

5.1.9. De Raad stelt echter vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht heeft geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen:

- (a) het is weinig waarschijnlijk dat Al-Shabaab verzoeker zou willen rekruteren, waarbij de door verzoeker beschreven rekruteringswijze afwijkt van de gebruikelijke wijze waarop Al-Shabaab, blijkens de beschikbare landeninformatie, overgaat tot rekrutering;
- (b) de verklaringen omtrent de opeenvolging van de telefoongesprekken met Al-Shabaab zijn niet consistent, waarbij verzoeker bij de DVZ stelt dat het tweede telefoontje twee dagen na het eerst telefoontje werd gepleegd en bij het CGVS stelde dat het slechts één dag hierna was;
- (c) verzoekers verklaringen omtrent de genomen voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen zijn noch aannemelijk noch consistent, waarbij enerzijds het onaannemelijk is dat verzoeker geen voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen na de bedreiging door Al-Shabaab en anderzijds verzoekers verklaringen over het al dan niet nemen van dergelijke maatregelen wijzigt doorheen het persoonlijk onderhoud;
- (d) er is sprake van inconsistente verklaringen over verzoekers verblijfplaats na het eerste telefoongesprek met Al-Shabaab en het tijdstip waarop verzoeker zijn grootmoeder heeft geïnformeerd over zijn problemen;
- (e) verzoekers reactie na de tweede oproep van de leden van Al-Shabaab is niet aannemelijk, waarbij verzoeker zelf verklaarde dat hij wist dat hij op de hoogte was van de risico's die verbonden zijn aan het provoceren van Al-Shabaab, doch verzoeker uitdrukkelijk bleef weigeren om in te gaan op de eisen van Al-Shabaab én ermee dreigde een klacht neer te leggen;

(f) de genomen voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen doen verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van het relaas, waarbij het onaannemelijk is dat verzoeker na amper één week binnen te blijven zijn huis zou verlaten om naar het vrijdagsgebed te gaan, terwijl hij wist dat Al-Shabaab ook overdag in staat was om mensen op klaarlichte dag te doden én hij zei dat Al-Shabaab al vaak mensen heeft gedood nabij de moskee;

(g) verzoeker heeft drie à vier maanden in het ziekenhuis te Mogadishu verbleven, waarbij het opmerkelijk is dat Al-Shabaab, die wisten dat hij nog leefde en vreesden dat verzoeker hen had herkend, geen enkele poging heeft ondernomen om verzoeker aldaar het zwijgen op te leggen

5.1.10. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze motieven worden door de Raad dan ook bijgetreden. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.11. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat het noodzakelijk is om bij de beoordeling van de geloofwaardigheid rekening te houden met de opleiding, het intellectuele vermogen of de leeftijd. In deze stelt de Raad echter vast dat verzoeker niet *in concreto* aantoonde op welke wijze zijn opleiding, intellectuele vermogen of leeftijd hem zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen. In de mate dat verzoeker zou verwijzen naar een psychologische problematiek, verwijst de Raad naar wat hieromtrent reeds werd gesteld in de voorgaande punten.

5.1.12. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen omtrent de rekrutering door Al-Shabaab (de Raad neemt aan dat de verwijzing naar de taliban berust op een materiële vergissing) en stelt dat de algemene wijze van rekrutering moeilijk te bepalen is en dat hij eerlijk zijn persoonlijk verhaal heeft verteld. Hiermee weerlegt hij evenwel niet de pertinente beoordeling door de commissaris-generaal, die steun vindt in de objectieve landeninformatie, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt. Verzoeker brengt geen dienstige argumenten aan tegen de overwegingen dat: *“Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw verklaringen over uw gedwongen samenwerking met Al-Shabaab niet aannemelijk zijn. Eerst en vooral liggen deze niet in de lijn van de objectieve informatie die daarover te vinden is. Zo is het in de eerste plaats weinig waarschijnlijk dat Al-Shabaab u gedwongen zou rekruteren. Uit de informatie over rekrutering door Al-Shabaab blijkt dat gedwongen rekrutering veeleer uitzonderlijk voorkomt. Gedwongen rekrutering gebeurt voornamelijk in gebieden die door Al-Shabaab worden gecontroleerd. Wanneer er sprake is van rekrutering, dan gebeurt dit in de praktijk veel vaker door sociale druk van de familie en de clan, door propaganda of indoctrinatie op school en in de moskee of door financiële incentives (zie informatie in het administratieve dossier). In sommige gevallen zal Al-Shabaab een voorstel tot samenwerking formuleren (waarbij geld beloofd wordt) maar waarin ook een dreiging vervat zit. Aangezien de zware straffen van Al-Shabaab angst inboezemen bij de bevolking, zal de geviseerde rekrut vaak doen wat Al-Shabaab van hem verlangt (zie administratief dossier) Uw rekrutering gebeurde op een atypische manier. U verklaart namelijk door de leden van Al-Shabaab opgebeld te zijn geweest met de boodschap dat zij wilden dat u voor hen zou werken, zonder meer. U heeft echter weinig aandacht aan dit telefoontje besteed, aangezien u dacht dat dit een grapje betrof (CGVS, p. 16). Vervolgens werd u door Al-Shabaab een tweede keer gecontacteerd waarbij ze u lieten weten wie u was, waar u werkte en dat ze met u wilden samenwerken. U weigerde meteen met hen samen te werken, waarop zij u op hun beurt hebben bedreigd (CGVS, p. 16 en 18). Vervolgens werd u enige tijd later door Al-Shabaab neergeschoten (CGVS, p. 16). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat de terreurorganisatie Al-Shabaab u trachtte te overtuigen aan de hand van financiële middelen, indoctrinatie, propaganda of sociale druk. Ook bevatte hun voorstel tot samenwerking geen dreiging, maar uitten ze de dreiging pas wanneer u hun voorstel afsloeg. Nadat u weigerde met Al-Shabaab samen te werken, werd er ook niet getracht om u via voornoemde manieren alsnog te overtuigen. U werd enkel bedreigd en nadien neergeschoten. Hierdoor verloor Al-Shabaab mogelijks een waardevol rekrut. Als Al-Shabaab u daadwerkelijk wilde rekruteren zou verwacht worden dat ze u op een zodanige manier benaderden dat u uiteindelijk niet anders kon dan samenwerken met hen. De door u beweerde rekrutering van Al-Shabaab is weinig aannemelijk en valt moeilijk te rijmen de objectieve informatie die daaromtrent te vinden is. Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw relaas aan.”*

5.1.13. Verder herhaalt verzoeker dat hij zijn verhaal te goeder trouw uit de doeken heeft gedaan, waarbij hij benadrukt dat het inzake de verklaringen omtrent de telefoongesprekken mogelijk was dat er één dag meer tussen het eerste en tweede telefoongesprek met Al-Shabaab zat. Met dit betoog weerlegt hij de pertinente beoordeling niet, dat: *“Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de opeenvolging van de telefoongesprekken weinig consistent blijken. U legt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en het CGVS namelijk afwijkende verklaringen af aangaande het moment van het tweede telefoontje van de terreurorganisatie Al-Shabaab. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat u twee dagen na het eerste telefoontje van de leden van Al-Shabaab opnieuw werd opgebeld door de terreurorganisatie (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5), beweert u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u al één dag na het eerste telefoontje van Al-Shabaab opnieuw werd opgebeld door de leden van de terreurorganisatie (CGVS, p. 16 en 21). U geconfronteerd met uw eerdere verklaring, stelt u eenvoudigweg*

dat het mogelijk is dat het een dag later was (CGVS, p. 21). Uw inconsistente verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.” Hoewel het slechts gaat om één dag verschil, kan worden verwacht dat verzoeker consequent is in zijn verklaringen omtrent deze telefoongesprekken. Het gaat immers om een kernelement van zijn vluchtrelaas. Het veralgemeend en nietszeggend betoog dat *“foute kringredeneringen van verweerder waarvan de uitkomst altijd hetzelfde is, met name alsof het één of ander niet aannemelijk zou zijn, zijn ten eerste uit den boze en alleszins zijn dus geen enkele afdoende reden om de verklaringen van verzoeker af te wijzen als ongeloofwaardig of niet coherent”* doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

5.1.14. Wat betreft het betoog dat de commissaris-generaal verzoeker op geen enkele tegenstrijdigheid heeft kunnen betrappen, wijst de Raad erop dat in deze de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat in de bestreden beslissing op pertinente wijze werd verwezen naar de tegenstrijdigheden in de verklaringen omtrent de genomen voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen, de verblijfplaats van verzoeker na de eerste oproep van Al-Shabaab en het tijdstip waarop hij zijn grootmoeder heeft ingelicht van de problemen.

5.1.15. De Raad wijst erop dat verzoeker de volgende passages in de bestreden beslissing – die pertinent zijn, de kern van het relaas raken en die door de Raad worden overgenomen – onbesproken laat: *“Uw verklaringen met betrekking tot uw reactie op de eerste oproep en de door u genomen voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen zijn noch aannemelijk noch consistent. Er zijn immers een aantal verschillen op te merken tussen uw spontane relaas en uw verklaring achteraf tijdens het persoonlijk onderhoud. Ten eerste zegt u tijdens het vrij relaas dat u de eerste oproep niet serieus heeft genomen omdat u dacht dat het jongens van de wijk waren die een grap met u wilden uithalen (CGVS, p. 16). Gevraagd hoe het komt dat u ervan overtuigd was dat dit geen leden van Al-Shabaab waren, verklaart u die dag veel werk te hebben gehad en dat u gewoon verder deed met uw werk. Ook zegt u niet veel aandacht aan de oproep te hebben besteed (CGVS, p. 18). Gezien de zware straffen van Al-Shabaab angst inboezemen bij de bevolking (zie administratief dossier) lijkt het dan ook weinig aannemelijk dat u de eerste oproep van de leden van Al-Shabaab probleemloos naast zich neer zou leggen. Wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud specifiek wordt gevraagd of u na het eerste telefoongesprek veiligheidsmaatregelen heeft genomen, stelt u nogmaals veel werk te hebben gehad die dag en er dus geen aandacht aan te hebben besteed. U werpt plots wel op dat u een beetje schrik had, omdat er toen veel mensen werden gedood. U gevraagd of u het dan toch niet serieus heeft genomen, verklaart u vaagweg een beetje geschrokken te zijn, maar u toentertijd niet had gedacht dat dit met u zou kunnen gebeuren. Nogmaals gevraagd of u voorzorgsmaatregelen heeft genomen na de eerste oproep, antwoordt u weerom vaagweg wel stappen te hebben ondernomen. Vervolgens vraagt u of de protection officer bedoelt nadat u gewond bent geraakt of vlak voor u het land verliet. Gezegd dat de protection officer na de eerste oproep bedoelt, antwoordt u wederom vaagweg dat u schrik heeft gehad en hebt getwijfeld. Vervolgens zegt u dat u uw taken diende af te werken en heeft verder gewerkt. Daaropvolgend zegt u de dag erna opnieuw opgebeld te zijn geweest en u toen wel schrik kreeg. Daarom heeft u na het tweede telefoongesprek met uw grootmoeder gesproken. Gevraagd of u voorzorgsmaatregelen heeft genomen tussen het eerste telefoongesprek en de daaropvolgende dag, antwoordt u weerom dat u voorzorgsmaatregelen heeft genomen, zonder enige voorzorgsmaatregel spontaan op te werpen. Wanneer de protection officer een zesde maal peilt naar deze voorzorgsmaatregelen, zegt u plots dat u niet buiten ging wandelen en u ook niet naar plaatsen ging om plezier te maken. Verder zegt u niet te kunnen inschatten wanneer u zou worden aangevallen (CGVS, p. 20). Deze verklaring is enigszins opmerkelijk omdat u tijdens het spontane asielrelaas en in uw antwoorden op de vragen achteraf telkens beweert te hebben gedacht dat de eerste oproep van een grapjas afkomstig was en u deze niet serieus heeft genomen. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent weinig consistent blijken. Waar u aanvankelijk verklaart geen aandacht te hebben besteed aan de eerste oproep, stelt u later een beetje schrik te hebben gehad om enkele vragen later uiteindelijk te beweren dat u niet meer naar buiten bent geweest.*

Ook wanneer de protection officer polst naar uw verblijf na het eerste telefoongesprek, blijkt u niet in staat consistente verklaringen af te leggen. Gevraagd waar u op dat moment heeft geslapen, zegt u aanvankelijk nog in uw huis te hebben geslapen. Gevraagd wie daar sliep, zegt u dat uw vrouw daar sliep. Verder zegt u dat er in het huis tegenover uw huis twee militairen woonden en dit een geruststelling was. Gevraagd wie er nog aanwezig was in uw huis uitgezonderd uw vrouw, past u plots uw verklaringen aan en stelt dat u op die nacht niet bij uw vrouw in uw huis heeft geslapen, maar u bij uw grootmoeder heeft overnacht. U zegt dat het huis waar u met uw vrouw woonde op een donkere plek was gelegen en dit niet veilig was. Gezegd dat u daarnet zei dat u bij uw vrouw heeft geslapen, zegt u niet bij uw vrouw te hebben geslapen om vervolgens aan de protection officer te vragen of het om uw vrouw gaat (CGVS, p. 20). Gevraagd sinds wanneer u niet

meer bij uw vrouw heeft geslapen, zegt u de nacht na het eerste telefoontje niet bij uw vrouw te hebben geslapen. Vervolgens zegt u vaagweg dat u niet meer bij haar hebt geslapen sinds u gewond bent geraakt (CGVS, p. 20-21). Wanneer de protection officer u vraagt naar de door u genomen veiligheidsmaatregelen na de tweede oproep, stelt u plots dat de twee militairen tegenover het huis van uw grootmoeder woonden en niet tegenover uw huis (CGVS, p. 22). Deze verklaring is strijdig met uw eerdere verklaringen waarbij u namelijk beweerde pas na het tweede telefoongesprek uw grootmoeder te hebben gecontacteerd (CGVS, p. 16, 18 en 20). Uw verklaringen over de door u genomen voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen na het eerste telefoongesprek zijn weinig eensluidend. Uw ontwijkende verklaringen wijzen erop dat u geen zicht kan geven op het concrete verloop van de feiten, wat de geloofwaardigheid van uw beweringen dan ook in ernstige mate ondergraaft.

Ook komen uw verklaringen over uw reactie op de tweede oproep van de leden van Al-Shabaab bedenkelijk over. U beweert namelijk dat wanneer de leden van Al-Shabaab u een tweede keer contacteerden, u voet bij stuk bleef houden en weigerde samen te werken met de terreurorganisatie (CGVS, p. 16). Gevraagd of het gevaarlijk was om een opdracht van Al-Shabaab te weigeren, antwoordt u bevestigend. U zegt echter dat het gevaarlijker zou zijn om onschuldige mensen te doden (CGVS, p. 21-22). Gevraagd waarom u besloot te weigeren, verklaart u toentertijd een goede job te hebben gehad. Verder stelt u dat het niet goed is om onschuldige mensen te doden. Ook verklaart u het vertrouwen en imago van het bedrijf niet te willen beschadigen hebben (CGVS, p. 22). Uw verklaring kan allerminst overtuigen aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat de zware straffen van Al-Shabaab grote angst inboezemen bij de bevolking (zie administratief dossier). Bovendien geeft u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook aan dat Al-Shabaab mensen op publieke plaatsen heeft gedood, waarmee u te kennen geeft op de hoogte te zijn van de risico's die verbonden zijn aan het provoceren van Al-Shabaab (CGVS, p. 24). Uw gedrag is dan ook eenvoudigweg bijzonder frappant te noemen. Nadat u bleef weigeren, werd u vervolgens bedreigd door de leden van de terreurorganisatie. U reageerde hierop door zelf te dreigen een klacht in te dienen tegen de leden van Al-Shabaab (CGVS, p. 16 en 18). Dit is een opmerkelijk gegeven, aangezien u later tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud verklaart dat mensen die een klacht indienen, door de terreurorganisatie Al-Shabaab worden vermoord (CGVS, p. 19). U later tijdens het onderhoud erop gewezen dat u geen klacht kon indienen omdat u dan zou sterven, beweert u niet van plan te zijn geweest om een klacht tegen hen in te dienen. U wilde hen gewoon schrik aanjagen (CGVS, p. 21). Men zou van iemand die door de terreurorganisatie Al-Shabaab wordt gecontacteerd verwachten een terughoudende houding aan te nemen. Er zou zelfs kunnen worden verwacht dat u instemde met hun voorstel, al was het maar om uzelf te beschermen totdat u een manier vond om uit de greep van Al-Shabaab te blijven. Dat u naast het weigeren van het voorstel van Al-Shabaab er bovendien tot tweemaal toe mee dreigde een klacht tegen hen in te dienen, en zodus allesbehalve een poging ondernam tot deescalatie, is dan ook weinig ernstig. Uw verklaringen met betrekking tot uw reactie op de tweede oproep doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

De door u genomen voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen na dit tweede telefoongesprek doen verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U stelt namelijk een week te hebben verbleven bij uw grootmoeder. U heeft het huis in die periode niet verlaten en leefde er zonder telefoon. Op een vrijdag besloot u echter het huis te verlaten om het vrijdaggebed mee te volgen in de nabijgelegen moskee. Na afloop van het vrijdaggebed werd u door leden van Al-Shabaab neergeschoten (CGVS, p. 16). Gevraagd waarom u het risico nam om op vrijdag wel het huis te verlaten, verklaart u het idee te hebben gehad om even te bidden en terug te komen, omdat u al lang thuis zat (CGVS, p. 22). Gezien u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS meermaals aangeeft op de hoogte te zijn van de dreiging die van de terreurorganisatie Al-Shabaab uitgaat, is het opmerkelijk dat u al na een week beslist om het huis te verlaten. Zo verklaart u dat Al-Shabaab ondanks de aanwezigheid van militairen in staat is om mensen op klaarlichte dag te doden. Ook zegt u dat Al-Shabaab vaak mensen heeft gedood nabij de moskee (CGVS, p. 24). Uw gedrag getuigt echter van een grote mate van achteloosheid die moeilijk te rijmen valt met de door u voorgehouden vrees voor Al-Shabaab. Deze bevinding ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij de door u beweerde werkwijze van de terreurorganisatie Al-Shabaab na het schietincident. Toen u in het ziekenhuis verbleef, werd uw zus door de leden van Al-Shabaab gecontacteerd (CGVS, p. 24). De leden van de terreurorganisatie wisten dat u nog steeds leefde en hadden het vermoeden dat u hen had herkend (CGVS, p. 17). Gelet op uw verblijf van drie tot vier maanden in het ziekenhuis te Mogadishu, is het dan ook bijzonder merkwaardig dat Al-Shabaab geen enkele poging heeft ondernomen om u het zwijgen op te leggen. Zeker gezien de terreurorganisatie wist dat u nog leefde en vreesde dat u hen had herkend (CGVS, p. 17). De *modus operandi* van Al-Shabaab is dermate onwaarschijnlijk dat het ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven."

5.1.16. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij Somalië heeft verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat bijgevolg het

voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

5.2.4. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 10 oktober 2023 (update) heeft ter kennis gebracht in de bestreden beslissing. Bij aanvullende nota brengt de commissaris-generaal het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023, de “*COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 23 oktober 2023 (update) en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023 ter kennis.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd.

Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent piekmomenten, namelijk in februari 2022 (voorafgaandelijk aan de parlementaire verkiezingen), april 2022 (voorafgaandelijk aan de presidentiële verkiezingen) en augustus 2022. ACLED registreerde tijdens de verslagperiode voor de categorie “*violence against civilians*” in totaal 53 burgerdoden voor 58 incidenten, waarbij het merendeel gerichte moorden met een vuurwapen waren, waarvan het motief niet altijd gekend is. Wat betreft “*explosions/remote violence*” werden tijdens de verslagperiode 202 doden gemeld voor 70 incidenten, waarvan de meeste burgers. ACLED heeft drie ernstige aanslagen van Al-Shabaab geregistreerd, waaronder een dubbele bomaanslag op het ministerie van onderwijs in oktober 2022, waarbij 120 mensen om het leven kwamen – waarvan het merendeel burgers – en meer dan 300 mensen gewond geraakten. In de COI Focus van Cedoca kan worden gelezen dat de veiligheidsomstandigheden in

Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

5.2.5. Gelet op de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Mogadishu dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Tevens in navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast dat de mate van het willekeurig geweld in Mogadishu hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In de mate dat verzoeker zou verwijzen naar zijn medische problematiek, stelt de Raad vast dat hij in gebreke blijft *in concreto* aannemelijk te maken waarom hij heid door een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

5.2.6. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.6. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES